

РЕШЕНИЕ

№ 1084

гр. Бургас, 23.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, III ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на десети октомври през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Росен Д. Парашкевов

Членове: Калина Ст. Пенева
Кремена Ил. Лазарова

при участието на секретаря Жанета Д. Граматикова
като разгледа докладваното от Росен Д. Парашкевов Въззивно гражданско
дело № 20232100501453 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по въззивна жалба от М. П. М.,
ЕГН *****, от гр. К., общ. П., ул. „М.“ № ** чрез адвокатско дружество
„Трендафилова и Гьорчева“, със седалище и адрес на управление: гр. Бургас,
ул. „Г. С. Раковски“ № 7, партер, офис 2, против Решение №141 от
16.06.2023г., постановено по гр.дело №812/2022 г. по описа на Районен съд –
Поморие, с което съдът е отхвърлил предявения от въззивника против
„Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК 115552190, със седалище и адрес на
управление: гр. Пловдив, р-н Централен, бул. „Христо Г. Данов“ № 37, иск с
правно основание чл.55, ал.1, предл. първо от ЗЗД, за осъждане на ответника
да заплати на ищеца недължимо платена сума в размер на 630,67 лева, от
която 627,01 лв. – главница по фактура №8281533332 от 25.08.2022 г. и лихва
в размер на 3,66 лева, ведно със законната лихва от датата на предявяване на
исковата молба до окончателното ѝ изплащане. Осъдил е въззивника да
заплати на въззиваемото дружество сумата от 380 лв. – разноси по чл.78 ал.3
от ГПК.

Недоволство от така постановеното съдебно решение изразява
въззивникът, който счита същото е неправилно и необосновано. В четири

пункта излага несъгласието си от постановения съдебен акт. На първо място се позовава на неспазване изискванията на чл.49 от ПИКЕЕ. Счита, че неправилно не е извикан собственикът на имота, чийто електромер се сменя. Подписаният като свидетел Д. П. не е присъствал на самата проверка и поради това страната счита, че нормативните изисквания не са спазени. Второто оплакване е срещу възприетите от първоинстанционният съд показания на разпитаните по делото свидетели, посочени от въззиваемото дружество. Възразява и срещу становището на съда, че свидетелите на ишците са роднини и поради това съдът е изразил недоверие по отношение на показанията им. На трето място счита, че експертизата и показанията на вещото лице не е обсъдено в цялост, счита, че е налице препокриване на платени с доначислени суми за периода 30.05.2022 г. – 08.06.2022 г. и поради тази причина има дублиране на платени суми. На четвърто място оспорва приложението на нормативните изисквания при извършване на проверка от страна на въззиваемото дружество, с оглед обстоятелството дали отговорността на ищеца в производството има виновен характер. Намира, че възникването на отговорността за крайния потребител и коригирането на неговата сметка е предвидено в Общите условия на ЕВН ЕР. Крайният потребител, какъвто безспорно е ищецът, е обвързан от договорно правоотношение с крайния снабдител – ЕВН ЕС. Позовава се на чл.98а от ЗЕЕ като счита, че липсва пряка договорна връзка между потребител и дружеството. Счита, че следва да са налице договорни отношения във връзка с коригиране на сумите и установено виновно поведение на страната. Моли съда да отмени обжалваното решение и присъди направените по делото разноски.

В срока предвиден в ГПК е постъпил отговор на въззивната жалба от „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК 115552190, чрез Габриела Асенова Райнова – юрисконсулт, с който моли съда да остави въззивната жалба без уважение и потвърди изцяло обжалваното първоинстанционно решение като правилно и законосъобразно, ведно с присъждане на разноските за въззиваемото дружество, направени пред въззивната инстанция. Счита, че процедурата по проверка извършена с констативен протокол № 665795/28.07.2022 г. е извършена валидно, на правно основание и отговаря на изискванията на ПИКЕЕ. Счита, че положеният на протокола подпис от свидетеля представлява потвърждение на обстоятелството, че при съставяне

на документа е присъствало и лице, което не е представител на оператора. Оспорва свидетелските показания на посочените от въззивника свидетели, като твърди, че ПРС правилно е открил противоречия в показанията. Твърди, че заключението на вещото лице е обсъдено и оценено в цялост от първоинстанционният съд, както и че методиката по ПИКЕЕ е точно приложена. Счита, че разпоредбата на чл.82 от ЗЗД е неприложима при този тип обществени отношения, позовава се на практика на ВКС и моли съда да потвърди обжалваното решение. Излага съображения.

Жалбата е подадена в срока по чл.259 от ГПК, от легитимирано лице и е допустима.

Районен съд - Поморие е разгледал иск с правно основание чл.55, ал.1, т.1 от ЗЗД.

При извършена проверка по реда на чл.269 от ГПК, съдът намира постановения съдебен акт за валиден и допустим.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства и като съобрази закона, намира за установено следното:

С обжалваното решение съставът на Районен съд – Поморие е отхвърлил предявения иск. В хода на съдебното производство са събрани писмени и гласни доказателства, извършена е съдебно-техническа експертиза. От представените по делото доказателства се установява, че въззивникът в качеството си на клиент на въззиваемото дружество притежава измервателна система в къща с адрес: гр. К., ул. „М.“ № **. Въззиваемото дружество е извършило проверка и е констатирало нарушение по отношение на един от измервателните уреди, а именно ИТН 2589124 – обект къща, с клиентски № 1000226853, като за нарушението е съставен Констативен протокол №665795 от 28.07.2022 г. В протокола е записано, че „Електромерът е с повреден дисплей и не отчита консумираната електроенергия. Монтиран е нов, описан по-долу“. В хода на проверката при съставяне на Констативния протокол служителите на дружеството са установили, че липсва интервенция по отношение на пломбите, като тяхната цялост не е нарушена, което сочи на обстоятелството, че не е въздействано по неправилен начин върху процесното измервателно устройство. При съставяне на протокола е присъствало лицето Д. С. П. в качеството му на свидетел по смисъла на чл.49, ал.3 от ПИКЕЕ. Измервателният уред е подменен с друг такъв с фабричен №

013926041, тип ADD, като са описани показанията на уреда и номерата на пломбите. Въз основа на съставения протокол дружеството е издало един брой фактура, по която е начислило допълнителни суми за неизмерена и неплатена ел. енергия за 37 дни на стойност от 627,01 лв.

След извършената проверка въззивникът е бил уведомен с писмо изпратено на 03.08.2022 г. от ЕРП Юг, получено лично от него на 10.08.2022 г. По делото е представена справка за коригиране на сметка за електроенергия към Констативен протокол №565795/28.07.2022 г., от която е видно, че дружеството е начислило на основание чл.52, ал.1, т.2 от ПИКЕЕ посочената по-горе сума от 627,01 лв. за период от 37 дни, обхващащ съответно: 21.06.2022 г. – 28.07.2022 г. Въззивникът е уведомен за извършеното преизчисляване на сумата и за задължението си към дружеството. Съпровождаща писмото е приложена и фактура №8281533332/25.08.2022 г., с посочена дата на падеж – 05.09.2022 г.

Няма спор по делото, че ищецът е заплатил претендираната сума, но това не следва да се счита като признание на вземането, а е продиктувано от необходимостта да се осигури нормално електроподаване в съответния обект.

С оглед събраният по делото доказателствен материал настоящата съдебна инстанция намира, че първоинстанционният съд е изяснил делото от фактическа страна, събрал е изискуемите доказателства и е достигнал до правни изводи, които се споделят от настоящата инстанция, която на основание чл.272 ГПК препраща към мотивите на първоинстанционния съд. По делото са разпитани 3 свидетели – Д. М.а - с. на ищеца, П. М. – с. на ищеца и разпитания при условията на призоваване П. М. – служител на ЕРП Юг, на длъжност ел. м.. От разпита на първите двама свидетели се установява, че в края на месец юли 2022 г. екип на ЕВН е посетил имота на въззивника. Състоял се от двама души, които са били облечени в гащеризони и тениски на ЕВН. Същите са извършили дейности по електромерите след което са си тръгнали, без да потърсят някой от собствениците. Свидетелката М.а посочва, че в този момент е стояла на терасата и е видяла случващото се, но никой от екипа не я е потърсил. В последствие се оказало, че дължат сума възлизаща на 600 лв. във връзка със смяната на електромера. В този смисъл са и показанията на свидетеля П. М., който, макар и да не е присъствал на проверката, видял двамата техници да ровят нещо в таблото. Влязъл е в

гаража да търси инструменти и след около 10 – 15 минути излязъл, но техниците вече ги нямало.

Свидетелят П. М. е посочил, че той е съставил Констативния протокол за извършената проверка. Първоначално е трябвало да бъде поставен метален капак върху СТИ, но в хода на проверката се установило, че дисплеят е тъмен и консумираната ел. енергия не се изписва на екрана. Това е наложило подмяна на устройството. Смяната му е отнела около 15 минути, като екипът е прекъснал електроснабдяването за този период от време. Свидетелят не си спомня кой е потърсил представител на домакинството, с оглед уведомяване на титуляра за извършената смяна, но в крайна сметка протоколът е подписан от свидетел – свидетелят П., за който П. М. не си спомня дали е присъствал лично при извършване на проверката.

От заключението на вещото лице по назначената съдебно-техническа експертиза се установява, че в конкретния случай измервателното устройство не е изпращано за експертиза от БИМ. За това и пресмятането на корекцията на сумата не е станало по методиката на чл.50, ал.1, б.“б“ от ПИКЕЕ, а остойностяването на процесните 37 дни е станало съобразно чл.56, ал.3 от ПИКЕЕ – като преизчислените количества електрическа енергия се фактурират по действаща през периода на преизчисляването прогнозна пазарна цена на електрическата енергия за покриване на технологичните разходи, определена от Комисията за енергийно и водно коригиране на съответния мрежови оператор с решение на КЕВР Ц-27/01.07.2021 г. и Ц-19/01.07.2022 г. Вещото лице, използвайки паметта на електромера, е установило, че неотчитането обхваща 37 дни за периода от 22.06.2022 г. до 28.07.2022 г., като за същия период дружеството не е издавало фактури и не са извършвани плащания от въззивника.

При така установената фактическа обстановка съдът намира, че въззивникът има качеството на потребител по смисъла на §1, т.41б от ДР на ЗЕ. Между страните е налице валидно облигационно отношение по договор за доставка на ел. енергия, при общи условия, съгласно чл.98а, от ЗЕ. За целия период, на основание §2 от ПЗР на правилата следва да се приложат ПИКЕЕ, издадени от Председателя на КЕВР и обнародвани в ДВ бр.35/30.04.2019 г., уреждащи реда и начина на обслужване и проверка на измервателните системи и реда за преизчисляване на количеството ел. енергия. Съгласно

чл.45 от ПИКЕЕ, дружеството има право да извършва проверки на измервателните системи за съответствието им с изискванията на правилата, като при това съставя Констативен протокол по чл.49 от ПИКЕЕ, който се подписва от представител на оператора на съответната мрежа и от ползвателя или негов представител, а при отсъствие на последния или отказ от подписване, протоколът се подписва от свидетел.

В конкретния случай протоколът е подписан от свидетел, като от показанията на разпитаните по делото свидетели не може да се установи със сигурност дали служителите на дружеството са потърсили ползвателите или са пристъпили към подписване на протокола от свидетел, който не е присъствал на място. Това е така, тъй като, както правилно е приел първоинстанционният съд, двама от свидетелите Д. М.а и П. М. са в родствени отношения с въззивника и в този смисъл са пряко заинтересовани от изхода на делото. Техните показания следва да бъдат ценени по реда на чл.172 от ГПК. От друга страна не може да се установи дали Д. П. е присъствал на процесната проверка и на подмяната на измервателното устройство. Дори обаче и да не е присъствал, същият е положил подпис и липсата на ЕГН и други обстоятелства посочени в жалбата са без значение с оглед разпоредбата на чл.49, ал.3 от ПИКЕЕ. В тази разпоредба липсва изискване на свидетеля да се посочи ЕГН, адрес или други идентифициращи го по несъмнен начин признаци. В случая са записани трите му имена, като се изясни, че същият не е служител на ответното дружество, а на охранителното дружество, което отговаря за охраната на таблата на електромерите.

По отношение на конкретните оплаквания във въззивната жалба, настоящата съдебна инстанция намира следното: Както беше изложено по-горе, съдът не установява твърдяното във въззивната жалба неспазване на изискванията на чл.49 от ПИКЕЕ. Констативният протокол изхожда от служители на дружеството, подписан е от свидетел и установява извършената подмяна на електромера. По отношение на възраженията за това, че съдът е ценил показанията на свидетелите на въззивника при условията на чл.172 от ГПК, настоящото съдебна инстанция намира, че с оглед родствените отношения съдът правилно е приложил разпоредбата на закона. Що се отнася до изложеното в т.4 от заключението на вещото лице, за това, че е налице препокриване на платени с доначислени суми за периода 30.05.2022 г. – 08.06.2022 г. и поради тази причина е налице дублиране на суми, настоящата

съдебна инстанция намира оплакването за неоснователно. Предявеният установителен иск касае сумата от 627,01 лв., представляваща неоснователно обогатяване по чл.55, ал.1 от ЗЗД, като недължимо платена по фактура с № 8281533332/25.08.2022 г. и лихва от 3,66 лв., ведно със законната лихва върху главницата, като претенцията се свързва с издадената фактура и съответно обхванатия от последната период от време. В този смисъл въззивникът е очертал предметните граници, касаещи претенцията му по отношение на дружеството. В тази фактура се обхваща времеви отрязък от 37 дни и съответно периода от 22.06.2022 г. до 28.07.2022 г. Видно от заключението на вещото лице, в този период няма издадени и платени фактури /освен горепосочената/, поради което твърдението на вещото лице, че в периода 30.05.2022 г. - 08.06.2022 г. е налице надплащане на суми не касае предмета на настоящото дело, а от друга страна се опровергава и от дадените обяснения на вещото лице в съдебно заседание. В този смисъл и това оплакване е неоснователно. Последното оплакване касае договорната отговорност на длъжника, която според страната следва да има виновен характер, т.е. отнася се към приложението на разпоредбите на чл.81 и чл.82 от ЗЗД. Съдът намира, че в случая е на лице подзаконова уредба на отношенията във връзка с едностранна корекция на сметката на потребителя при неотчетено от СТИ количество ел. енергия за минал период, което следва да стане по предвидения в ПИКЕЕ ред и методология, като изключение на принципа на чл.82 от ЗЗД, че без вина няма отговорност, което обуславя правото на дружеството да извършва корекции по сметките на абонатите в изрично предвидените случаи.

В обобщение следва да се посочи, че постановения съдебен акт е правилен и законосъобразен и следва да бъде потвърден като на дружеството се присъди сумата от 300 лева – възнаграждение за юрисконсулт на основание чл.78 ал.8 от ГПК, във вр. чл.37 от ЗПП и чл.25 ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

По изложените съображения, БУРГАСКИЯТ ОКРЪЖЕН СЪД

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение №141 от 16.06.2023г., постановено по гр.дело №812/2022 г. по описа на Районен съд – Поморие.

ОСЪЖДА М. П. М., ЕГН *****, от гр. К., общ. П., ул. „М.“ № **
чрез адвокатско дружество „Трендафилова и Гьорчева“, със седалище и адрес
на управление: гр. Бургас, ул. „Г. С. Раковски“ № 7, партер, офис 2, да
заплати на „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК: 115552190, със седалище
и адрес на управление: гр. Пловдив, р-н Централен, бул. „Христо Г. Данов“ №
37, сумата от 300 лева – разноски за юрисконсулт за въззивната инстанция.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____